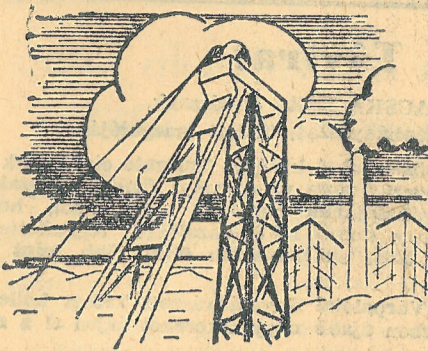

44/15137

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Vármunkások

Csak mindennapos
tervteljesítéssel hozhatjuk be
leamaradásunkat!

BÁNYÁSZ

VÁRPALOTA VÁROS PARTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

V. évfolyam — 15. szám.

ARA 30 FILLER

Péntek, 1955. április 15.

Technológiai fegyelem

Trösztünk április első két napja óta nem teljesíti tervét. Van olyan bányánk, mint a Beszállo-akna, mely csak április 2-án érte el a 100 százalékot, azóta állandóan rossz eredményeket ér el. Azt a szénmennyiséget, amelyet április 2-án tartalékolni akartunk, teljesen „feléltük”.

A lemaradás egyik jelentős tényezője a technológiai fegyelem elhanyagolása, a műszaki feltételek hiánya. Nem az csupán a technológiai fegyelem, amikor a termelés sorrendjét betartjuk, hanem a sorrendben előállított akadályok leküzdése, a nehézségek megoldása, a műszaki feltételek teljes mértékű biztosítása.

Bányáinknál ezen a téren súlyos hibák vannak, jóformán minden nap összehúzzák a frontokon a kaparószalagot. A Beszállo-aknában 11-én összehúzták a kaparószalag végtagját, jelentős kiesés származott belőle. Ugyanezen a napon Ernő-bányán is megtörtént ez. 12-én Ferenc-bányán a fronti kaparószalag végtagját összehúzták, 105 perc kiesés származott belőle. Délután a Beszállo-aknában három tag szétment, emiatt újabb hosszú állás következett. *A legcsehébb túlzás sincs abban, ha azt mondjuk, hogy ez minden nap előfordul, s ez a technológiai fegyelem hiányát jelenti, azt, hogy kapkodnak a szereléssel, nem ellenőrzik, hogy jól van-e átszerelve a kaparószalag, kellően le van-e feckézve, nem tartják be azt a technológiai utasítást, amit az ilyen művelet megkíván.*

Herenden a külszíni kőtépfáyáról lejáratták a köteleket. Annnyira figyelmeztetnek a külszíni szállítók, hogy nem vették észre, hogy a kötélen van szakadás, járatták a gépet és teljes hosszában lejött a kötélen a tereforogról, ezért aztán egy műszak alatt 9 vagonot termeltek csupán. Pedig Herend-bányán bőven van mit behozni, hiszen januári és februári tervét nem teljesítették.

Ha megnézzük a diszpécser jelentéseit, akkor azt látjuk, hogy egy óra 20 perc, két óra 15 perc, egy és fél óra, ilyen és ilyen okok miatt kiesik a termelésből. Ezek az ilyen és ilyen okok láncszakadást, végtag összehúzást, karambolt jelenségek. Vagyis a technológiai fegyelem elhanyagolását, a gépek karbantartásának hiányát, a szállítószalagok felelőtlen, kapkodó átszerelését, a szállítási berendezésekkel való hanyag bánásmódot.

A terv teljesítése a gépeinkkel való gondos bánásmódon múlik. A mi bányáink igen nagyfokú gépesítés alatt dolgoznak és csakis úgy lehet kihozni a bányából az előírt szénmennyiséget, ha a gépekkel szeretettel, hozzáértéssel bánunk. Ha az átszerelést gondosan ellenőrzik, kipróbálják, ha a szállítóberendezéseket állandóan karbantartják, nem felelőtlen embereket állítanak a legfontosabb szállítási helyekre, ha mindenki tudása fejlettségét igyekszik adni, a terv teljesítéséért.

Ebben a hónapban nem termelünk vesárrnap, hétköznapok alatt kell a tervet teljesíteni. Ezt elérhetjük, ha a technológiai fegyelmet betartjuk.

Hárman a kitüntetettek közül

„Munkaérdemérem”

Ketten beszélgetnek a Cserbánya pártirodájában. Juhász civtárs, a titkár így beszél Hrabovszky elvtársról, a Munka Érdeméremmel kitüntetett öreg kommunista-hoz. — „Mond már meg, hogy miért veszel a szemináriumi előadás jegyzetéből, vers idézetet”. — Tudod nem árt egy-két versszakot idézni Majakovszkijtól és megmutatni a fiataloknak, hogy kell szeretni a pártot — hangzik a válasz. — Ez volt az első mód, amit hallottunk tőle. Ezután kezdünk beszélgetni.

1917-ben kapcsolódott a munkásmozgalemba, és már 1922-ben szakszervezeti bizalmi volt. De az az ember, aki azokban az időkben bírta a munkásság bizalmát, a tökések szemébe megbízhatatlannak számított. Ezért becsajították el 1927-ben. Ettől kezdve aztán bárhol ment dolgozni, nem engedték a számára maradási. Az igazi szabadságot 1945 hozta el az ő számára is.

Már az első napokban megalakult Várpalotán a pártszervezet. Ennek az egyik alapító tagja volt Hrabovszky elvtárs. Az első szemináriumi előadója volt. Büszkén emlékezik, hogy sok jó kadert nevelt a pártnak. Jóformán megszakítás nélkül funkcionárius, vagy valamilyen fontos megbízatású aktív volt. Ismeri az embereket, és mindig megtalálja a módot, ahogy ő mondja Rákosi elvtársat idézve: — „A következő lépcsőzet” — valamilyen nehéz feladatot megmagyarozásával.

Hrabovszky elvtárs jó munkáját figyelemmel kísérte a párt és megjutalmazta. Április 4-én Munkaérdeméremmel tüntették ki. Amikor azt kérdeztem, mit érzett, amikor megtudta, hogy kitüntették, ezt válaszolta: „Veszprémben, amikor a nevem hallottam, nem is tudtam elmondani, hogy mit éreztem. Csak azt tudtam, hogy a Párt értékeli a munkám, és ennél nagyobb kitüntetés számomra nem lehet.”

„Szocialista Munkáért”

Birta Mihály április 4-én megkapta a „Szocialista Munkáért” érdemérem rendet. Magas kitüntetés, amelyet az ember csak tartalmas, munkás élettel érdemelhet ki.

1915-ben, 13 éves korában szállt le először a bányába. Keserves, bizonytalan élet következett és ő is, mint annyi más, hasonlósorú munkás, éppen ezért került már egész fiatalon 1917-ben a mozgalomba. Harcolt szüntelen és kemény harcok szakaszához ért. Nem tudná megmondani, hány sztrájkban vett részt, de egyet sohaem felejt el. 1928-ban 24 sztrájkoló bányászt agyonlőtek.

A felszabadulással új élete kezdődött. Tudta ezt, amikor közvetlen a front után a többiekkel együtt munkához látott, hogy minél előbb meginduljon a termelés és tudta ezt akkor is, amikor alapító tagja lett a Kommunista Párt várpalotai szervezeteinek. Büszkén mondhatja, hogy az új és szebb élet útjéről közöl tartozik. Küzdelmes esztendőket követhettek, de a legnehezebb feladatokat megkönnyítette az élet megtalált tartalma. És annak a pártjának a segítése, melybe Birta elvtárs tartozik. Birta elvtárs ezt hirdette szavaival, és ezt igazolta munkájával is. Sorba kapta a kitüntetésekkel. Sztahanovista oklevelet, a lömesteri vizsga kiváló eredményéért, kiváló munkáért — és így tovább. Mennyire jellemző életére a termelésben és a munkában való elkötelezés. Most pedig az egész ország, és az egész nép elismeréséül megkapta a „Szocialista Munkáért” érdeméremet.

Egy élet, amelynek megvan az értéke, amelyben Birta elvtárs — aki bizony már nem tartozik a fiatal emberek közé és ráadásul beteges is — fiatalos munkakedvvel akarja tovább végezni munkáját. Tovább építeni a dolgozók szabad országát, amelynek előfeltétele oly sokat szenvedett, de amelyben megvalósult egész harcos életének célja.

„Kiváló Bányász”

Kónyi László elvtárs 19 év óta bányász. Ahogy ő mondja, 15 éves volt, amikor először leszállt és azóta mindig a bányában dolgozik. Mégis van benne valami fiatalos friss lendület, amit az első látásra megérezni.

A múltját kezdte. Mert nem lehet addig teljesen megérteni a jelent, amíg az ember nem idéz egy-egy keserű emléket. Beszél a jogtalanságról, a házkormányoltságról, az örökös bizonytalanságról.

1945, és most ismét megcsillan a derű szemeiben, igen, akkor kezdődött. Hogy mi, azt nem mondja, értjük egymást anélkül is. Már csak az eredményeiről beszél, szerényen mégis érezhető büszkeséggel. Jó munkája elismeréséül sorban kapta az okleveleket, pénzjutalmakat. 1948-ban kiváló eredménytel letele a vándorújságát. Röviddel ezután ugyanazok a kiváló eredmények a lömesteri vizsgán, majd elvégzése a bányaművelő tanfolyamot is. Az egykori csillásbőti o'yan bányász szakember lett, ahinek sokoldalú tudását ismerik és elismerik. Mert az állam újabb jutalomban részesítette. Megkapta a Munkaérdemérem Aranyfokozatát. Mivel közsétele meg? Nevelte és tanította a fiatal bányászokat, harcol a munkafegyelemért.

Ezzel kellett volna kezdeni, de a valóság sorrend szerint mégis így következett. Mert ahogy szaporodtak az eredmények, úgy nőtt a kereset és így lett szebb az életük. Nem lehet kétségbeesni szavát, amikor azt állítja, hogy nincsenek gondjai. Mindjárt példaként is bizonyított, szép új szababúrt vett, kiegészítette ruhafőrtőnyét és eddig még minden évben dísznót ölt. Az e' múlt évben 2000 forint hájsgjutalmát is kapott. Most pedig, amire nagyon büszke és jogosan büszke, megkapta a Kiváló Bányász jevét.

Nem sok, amit emondtunk róla, mégis minden. Kónyi elvtárs megvalósított életének története, amiben a tartalmat a jól végzett, becsületes munka adja.

Munkafegyelem

Az igazolatlan hiányzók száma az utóbbi időben ismét megnőtt. Így ez némileg megmagyarázza a bányák tervteljesítésének lemaradását, hiszen a tervszámok, létszámhoz lettek tervezve. Mégis előfordul olyan eset, mint március 11-én, amikor a Ferenc-bányán a délelőtti műszakban 30 leszállóval volt kevesebb a tervezettnél. Herend-bányának 11-én délelőtt 20, délután 17, éjszaka 23 produktív bányászalatt kevesebbje volt, a kettőnek összefüggését nem nehéz megmagyarázni, ahol nincs meg a létszám, meg kell bontani a telepítést.

A sok hiányzó ellenére sem látunk megfelelő intézkedést, sem az üzemvezetőség, sem a szakszervezet, de a pártszervezetek részéről sem. Miért tűri el az üzemvezetőség Ernő-bányán, hogy Hanik Gyula és Budai József márciusban már két-két alkalommal igazolatlanul mulasztott munkásokat Hogy engedheti meg a Ferenc-bánya vezetősége, hogy március első 10 napjában Ács János ötször, Baráth Géza hatszor nem jött munkára. Mire várnak az ilyen munkafegyelem lazítókkal szemben. Hogyan akarják a termelési tervüket teljesíteni, ha nem nyúlnak a munkafegyelem megszüldítésére érdekében azokhoz az eszközökhöz, amit a törvény biztosít részükre.

Nem látjuk a pártszervezet felvilágosító munkáját, nem látjuk a szakszervezet ellenőrzését. Egész március hónapban rossz volt a munkafegyelem, áprilisban, ha lehetséges, ez még romlott. És még sincs a felolvasóteremben egy név sem kiírva olyané, aki igazolatlanul mulasztott, nincs kiellenőrzve, a bányászok nem tudnak róla. Nem tudják maguk közül kiválasztani az ilyeneket, mert éppen a szakszervezet rossz versenynyilvánossági munkája miatt nem értesülnek erről.

Meg kell nézni, kik a munkafegyelem lazítók. A sokszorosan visszaesőkkel nem lehet sokat próbálkozni, mert ezek csak terjesztik a fegyelmezetlenséget. Meg kell nézni, ki az, akinél nevelő munkát kell kifejtetni és aki azt megérdemli, annak meg kell magyarázni, hogy rossz befolyás alatt áll. Hogy a kocsmázástól nem lesz több ruhája, családjának szebb lakása, vagy bútor. Csakis a mindennapi tervteljesítésen keresztül, a mindennapi munkában menetelen keresztül tud jobb életet teremteni a bányász. Csakis akkor várhatja az újabb érlelőszállítást, ha hiánytalanul elvégzi kötelességét, mert úgy tudunk többet adni, ha többet kapunk.

Szeretettel és türelemmel kell foglalkozni azokkal a hiányzókkal, akik nem javíthatatlanok. Azonban ki kell választani a többiek közül azokat a káros elemeket, akik a szállón, vagy a bányában a fegyelmezetlenséget terjesztik, társaiknak kocsmázásra beszélnek rá. Ne tűrjék meg az üzemvezetők azokat, akik 10 nappal 6 napot hiányoznak. Vonják őket felelősségre, s ha úgy látják, elbocsátással is erősítsék meg tervteljesítésünk egyik alapját, a munkafegyelmet.

8 hónapja teljesítik tervüket az ahidráló dolgozói

Az osztályozón vagyunk. György János elvtársal, a szállítás irányítóval. Ismeri az üzemet, folyamatosan és összegezve is a munkát, hiszen 1931 óta itt dolgozik. E'őször úgy, ahogy a sorrend szerint is következik, az adagolót és a főszállító szalagot nézzük meg. A délelőtti műszakban Zahoczky elvtárs a gépkezelő, mellette pedig egy elvtársnő serény, gyakorlati kezeivel válogatja a meddőt. Elhaladunk az erőrosta és a törő mellett és a rostánál Pónyi Lajos gépkezelő elvtársal találkozunk. Gondosan ügyel a szén szemnagyság szerinti kiválasztására.

Amerre megyünk, szemünkbe tűnik a porle szállító berendezés csövezetéke. Amely úgylátszik, végre valóban elkészült. Most már csak a bekötését várják, és ez két szempontból is igen nagyjelentőségű lesz. Először, hogy megvalósul a régi ígéret, és a szénpor lekötésével a munkások egészségvédelme biztosítva lesz. Másodszor pedig a megmentett szénpor mennyiség ipari célokra lesz felhasználva.

A lengőrostánál Petőcz János elvtárs ügyel a munkára. Ezután már az ahidráló termébe érkezzük. Tízszáz hatalmas kazán, közöttük sürgülő emberek, kezükben fogókkal, végzik a munkát. A Donka brigád tagjai. Jól végzik munkájukat, amit bizonyít az is, hogy már több mint 8 hónapja terven felül termelnek. Donka elvtárs a csoport vezetője, 1947 óta dolgozik itt. György elvtárs úgy közbevetve elárulja: Donka elvtárs kiváló munkájáért már az üzem vándorújságjának a tulajdonosa volt.

A száraz osztályozóhoz érünk. Itt történik az utolsó, de nagy pontosságot megkövetelő munkafolyamat, a szén szemnagyságszerinti osztályozása. Hogy mennyire fontos ez bizonyítja az is, hogy innen látják el a péti vegyiműveket is. Az ahidráló dolgozói együttesen igyekeznek minél megtehetőbb szénrel biztosítani, mert tudják, ha Pét több műtrágyát állít elő ezzel — ha közvetve is — Várpalotát hozzájárul országunk fontos feladata, a mezőgazdaság segítéséhez és továbbfejlesztéséhez.